

Eta zertan miraritu zuk San
Martinekin esatea:
Jauna oraindik premia bada
Nik erri au gidatzea,
Eztet nai nigandik botatzea
Naigabeak ta nekea:
Egiñ bedi, Jauna, ez nerea,
Bai Zure borondatea.

Bai, oraindik askok zu nekatzen
Egiten dute alegiñ;
Asko dira arkitzen dutenak
Zure penetan atsegiñ:
Baña seme onak beste gauzarik
Eziñ lezakete egiñ,
Ezpada zure nekeak, Aita,
Partitu pozik zurekiñ.

Euskaldun leñargien gogoa
Nik ongi ezagaturik,
Natorkizu beren izenean
Esatera makurturik,
Lagundu al-bagenezazuke
Zerbait, guziok bildurik,
Agin zazu, Aita, nai dezuna,
Eztegu neke-bildurrik.

Bizi bedi, esango degu guk,
Arrantzale gizonena,
Bizi bedi gure gidatzaile
Ta pilotorik onena,
Gure Aita-Santu ta Errege
Leon Amairugarrena:
Onela mintzatzen da zañetan
Euskal-odola duena.

EZEKIEL ECHEBARRIA-K.

Ermuan, 1887-garren urteko Uztaillaren 21-can.

ESKUTITZ BAT ELEIZAREN BURUARI.

Gure Jaun aundi Leon
amairu-garrena,
Pedroren silla eser-
leku dakarrena,
auzpezturik berorren
oñetan aurrena,
zeñen baitnaizen ardi
bat ni berorrena,
nator erakustera
pozezko barrena,

agurtubaz egun on
aundi datorrena,
Jaunak gloriagarri
lenaz zekarrena,
urte-urre berrogei
ta amar-garrena,
apeiztu zana adin-
etan ederrena,
urre-eztayak egin
bear ditubena.

Bada onetarako
 nuke nik onena,
 erregali bat, zerbait
 balio dubena,
 biraltzea; bañan ¡ai!
 eziña det pena;
 ez naiz ezeren jabe,
 orra, esan dena.

Ontaz nagola penaz
 malkotuban iya,
 gero zait bururatu,
 lorien tokiya
 banubela len nik chit
 polita nerekin,
 apain maiz ikusi oi
 zana loreakin;
 eta udan loreak,
 nola nonai diran,
 nik ere zenbait arki
 bainitzakela an;
 eta ala jirarik
 beren sor-tokira,
 nere zenzuba aruntz
 jarri det begira;
 eta billa nola dan
 lorien ibildu,
 biotz nerean dizkit
 ezillkorrak bildu;
 eta nik sortacho bat
 egiñik berakin,

loturik urre ari
 lirarenarekin,
 jaso det kutunkiro
 Jauna, berorrentzat,
 gorde gabe alecho
 bat ere neretzat;
 bada erregali nik
 egin nai diot au,
 baldin eskeñi pobre
 au artu nai banau;
 ezpada ere gauza
 aundi bat balioz,
 sinistra bizait, Jauna,
 dala amorioz
 eskintzen diodana,
 eta bera ala
 erregututzen diot,
 onesti dezala;
 eta denbora berez
 santu aita ona,
 errespetoa mundu
 osoak diona,
 eskatzen diot ere
 charrak, nola onak,
 denok patu oneko
 egin gaitzan Jaunak,
 graziz orni gaitezen,
 badeitzayo ala,
 bere eskuz guziok
 bedeinka gaitzala.

Bere serbitzari leyal naiguzirakoa

RAMON ARTOLA.

Donostian, Garillean 1887-ko urtean.

